

Veckobladet

Det ringde en läsare och sa att hon hade tänkt värva en ny prenumerant. Vad kostade då ett abonnemang? I rödtrycket på sista sidan hänvisas till redaktionsrutan längre ner – men där står inget!

Pinsamt! Svaret är 300 kr. Men det gäller kanske inte så länge. Budget och pris för VB 2003 är inte fastställt än. Vi hoppas på en sänkning!

Anton speaks!

På vänsterpartiets återupptagna medlemsmöte i Malmö omvaldes Anneli Philipson till kommunalråd med 71 röster och 36 nedlagda. Patrik Strand omvaldes till politisk sekreterare. Ny politisk sekreterare blev Mikael Andersson. De många rösterna för Anneli tyder på att "förnyarna" var betydligt fler än "traditionalisterna". Ändå släpptes två av de senare, Cecilia Balbotin och Juha Jurvanen, fram till poster i Kommunstyrelsen. Anneli avstod från att sitta där, vilket verkar oklokt för ett kommunalråd.

Om detta har ni förmodligen redan läst i morgontidningarna. Liksom att Anton Flink drog tillbaka sin kandidatur till kommunalrådsposten. VB kan emellertid återge Antons motivering som på mötet lästes upp av Daniel Sestrajic – Anton var inte närvarande (reservation för hörfel).

"Undertecknad har söndag den 26.10 meddelat ordföranden i valberedningen att jag inte kandiderar till posten som kommunalråd för vänsterpartiet i Malmö.

Jag har under den gångna veckan fått otaliga frågor från partikamrater, vanliga Malmöbor och massmedia om min kandidatur. Anledningarna till mitt definitiva beslut nu är följande.

På vänsterpartiets medlemsmöte den 22.10 slutade omröstningen om kommunalrådsposten 41–41 (suck!). Medlemsstödet för mig har främst kommit från radikala invandrare och partikamrater under 35 år. En oerhört fin känsla. Det är framtiden både i Malmö och partiet.

Strax innan och under medlemsmötet men framför allt efter har ett antal partimedlemmar, främst parlamentariker från medelklassen, hotat med att avgå från olika uppdrag eller att helt lämna partiet om jag inte avsäger mig min nominering, och även pratat om kupper, politiska vildar och min påstådda

Forts. på sid. 2.

Järnvägar i södra Sverige

I samband med riksdagens beslut (december 2001) om infrastrukturpropositionen tredubblades Banverkets anslag för investeringar i järnväg jämfört med den nuvarande tioåriga planperioden. Detta blev möjligt efter en tuff förhandling där det starkaste argumentet var logiken att vidga utrymmet för det riksdagen uttryckligen vill öka samtidigt som uppfyllande av miljö- och trafiksäkerhetsmål bara kan klaras om vägtrafiken minskar. Följaktligen kunde det planerade utrymmet för väginvesteringar krympas till förmån för järnvägen.

Lång beslutsprocess

Banverket håller på att färdigställa en banhållningsplan som ska ut på remiss. Banverket ska beakta resultatet av remissen och sedan ge näringsdepartementet en justerad banhållningsplan. I december 2003 ska regeringen fastställa planen och lämna en skrivelse om detta till riksdagen. Eftersom riksdagen kan motionera om förändringar innan det definitiva beslutet tas kommer regeringen att försäkra sig om att den har majoritet innan den lämnar en skrivelse till riksdagen. Med nuvarande majoritetsförhållanden krävs m.a.o. ytterligare en förhandling med v och mp.

Hela denna process är jag har jag hittills varit involverad i, och därför var det naturligt att begära permission från riksdagsaktiviteterna den 22/10 för att bevista Banverkets presentation för kommunerna i den södra Banregionen. Detta var den tredje järnvägsammansamkomsten med representanter från de skånska kommunerna. Parantetiskt kan nämnas att vänsterpartiet i likhet med de andra tillfällena var det enda parti som hade riksdagsledamöter där.

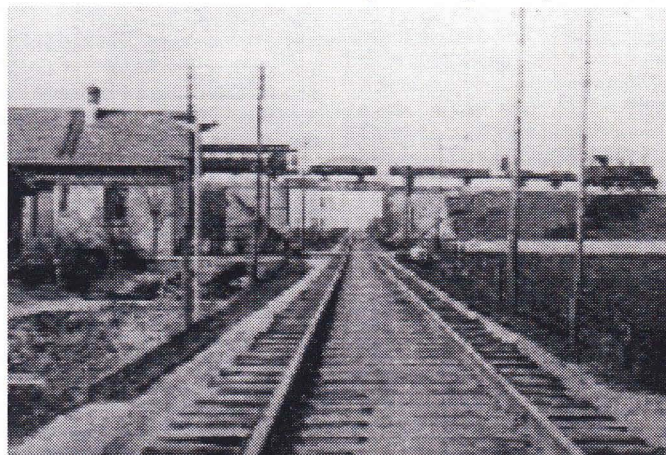
Innehållet i diskussionerna har väsentligt skiftat karaktär. På det första mötet som SJ var värd för ägnades merparten av tiden åt klaga på järnvägstrafiken. Risker med transporter av farligt gods, buller och intrång i bebyggd miljö var det som många kommunalråd tog upp i sina inlägg.

På det möte Banverket arrangerade i våras var tonen helt annorlunda. Av alla de representanter som yttrade sig var det bara Kerstin Fredriksson, kommunalrådet från Burlöv, som var negativ. De andra betonade vilka möjligheter att attrahera nya företag och inflyttade en ny järnvägsförbindelse skulle ge. Hänvisningar till den positiva

utveckling Höör genomgått sedan orten får Pågatågstrafik gjordes. Tisdagens sammankomst var ännu mer positiv. De kommunalråd som inte återfann "sina" järnvägsspår i redovisningen beklagade sig högljutt. Nils-Ove Mårtensson, kommunalråd (m) från Staffanstorps, hänvisade till mitt tidigare inlägg om trafiknytta. Kommunrådet från Sjöbo, Stefan Lundgren, påtalade att utan järnvägsförbindelse skulle det bli svårt att minska den miljöpåverkande biltrafiken. Även Simrishamn och Svedala argumenterade för vikten av bättre järnvägsanvändning till sina orter.

Besvikelser

Det finns ingen fix anslagsfördelning till de olika regionerna. Planeringen ska resultera i en fördelning

Lunds kommuns egen järnväg till Bjärred korsade Lommabanen. Det behövs stora insatser för att återställa det skånska järnvägsnätet.

på projekt som sammantaget ger den största uppfyllelsen av de transportpolitiska målen. Av de totalt 101,5 miljarder som ska investeras 2004–2015 är för närvarande 38 miljarder planerade för den södra regionen. Denna region omfattar förutom Skåne även östra Småland och Blekinge. Representanter därifrån var mycket missnöjda med att så lite föreslagits för deras del. Att Staffanstorpsbanan och flera andra förväntade projekt ändå inte fanns med i redovisningen beror på att elektrifieringen av Blekinge kustbana, färdigställande av tunneln genom Hallandsåsen och Citytunneln är mycket kostsamma, framför allt de senare två. Skulle miljöpartiets hugskott om en Norrbottniabana – 40 mil ny järnväg och ett antal broar – få någon betydelse, måste allt utom de redan beslutade projekten skjutas till efter 2015.

Inget yttre godsspår

Inget av det som planerats för att flytta godstrafik från väg till spår kommer att få plats. Ingen på mötet i Malmö nämnde detta bisarra projekt överhuvudtaget. Under infrastrukturförhandlingarna nämnde mp inte ett pip om ny järnväg i Norrland. På riksplanen har bara en förespråkare hörts, Peter Eriksson från Kalix.

I Banverkets planeringsdirektiv anges att de förslag som kommer ingå i planen ska vara samhällsekonomiskt relevant och ha stor bäring på de transportpolitiska målen. Jag frågade förgäves efter en redovisning av underlaget för detta i relation till det urval av projekt som gjorts. Hur har t.ex. det nya jämställdhetsmålet beaktats? Utan en dylik argumentation blir det svårt att avgöra om planerna på Banverket gjort en riktig prioritering eller ej. I Skånetra-

fikens strategi för framtida järnvägstrafik finns t.ex. en redovisning av förväntat antal tågresenärer per satsad krona. Med ledning av detta kan slutsatser om de olika projektens trafiknytta dras.

Trots att den kraftigt ökade lastbiltrafiken är ett av de största hindren för att klara de trafiksäkerhets- och miljörelaterade målen hördes ganska lite om planerna för att tillgodose näringslivets behov av öka järnvägens andel av godstransporterna.

För den som är intresserad av att veta mer lär det gå bra informera sig via Banverkets hemsida. Där ska enligt uppgift de dagsaktuella noteringarna över klassificeringen av projekten i säkra, troliga och möjliga finnas tillgängliga.

Karin Svensson Smith
VB:s utsända

Anton speaks!

Forts. från sid. 1.

oförmåga att kunna förhandla och samarbeta med socialdemokraterna. Vidare påstått en masa dynga som att jag skulle tycka illa om invandrare, kvinnor och homosexuella.

Detta är naturligtvis åt helvete! Att i ett sådant läge bli kommunalråd och tillsammans med fullmäktige-grupp, styrelse och medlemsmöte leda det parlamentariska arbetet är en fullständigt omöjlig uppgift. Med den såpopera som vissa utnämnt hela min kandidatur till, och som indirekt förvägrar vissa att låta sig nomineras, är det för mig självklart att fortsätta mitt arbete inom Transport på heltid. Det är bara att beklaga att vissa partimedlemmar tar sitt medlemskap så lätt, hotar och villkorar om man inte får som man vill.

Anledningarna till att jag accepterade nomineringen var följande:

1. Ett starkt stöd från många partikamrater.

2. Men också en stor utmaning att sammankoppla det utomparlamentariska arbetet med det parlamentariska i en tid då USA och EU alltmer sätter dagordningen för politiken även här hemma, i en tid då främst tredje världens människor hotas av USA:s imperialistiska krigsplaner.

3. Sist men inte minst fanns det interna orsaker, bland annat frågan om en partiskatt på kommunalrådslönen, speciellt som vänsterpartiet i valrörelsen bekämpade en lägstalön om 15 000 kr för kommunalanställda. Det var för mig en trovärdighetsfråga. Vidare oenigheten om tillvägagångssättet vid förandet av förhandlingarna om en gemensam politisk plattform med socialdemokraterna.

Det är min förhoppning att vänsterpartiets medlemmar i Malmö nu sluter upp och kämpar för vår stora vision, ett demokratiskt och socialistiskt Malmö, en demokratisk och socialistisk värld. Jag kommer att finnas med i den kampen som vänsterpartiet. Vi ses på barrikaderna!"

Från riksdagen

Under den allmänna motionstiden inlämnades från vänsterpartiet omkring 250 motioner.

Karin Smiths m.fl. motion om ändrad lagstiftning för att underlätta en miljömässigt önskvärd "nedblötning" av jordbrukslandskapet återgavs i VB nr 30. Dessutom har Karin enskilt lämnat en motion om "Moratorium för vattenkraftsutbyggnad" och en om "Upprättelse för dem som placerades i interneringsläger". Den senare hoppas vi kunna återge i ett kommande VB-nummer.

Hon har också medverkat i totalt 22 kommittémotioner och i en partimotion om trafiksäkerhet. Den sistnämnda planerar vi att referera. Annars kan förstås alla motioner erhållas genom v-riksdagsgruppens kansli eller läsas på hemsidan www.riksdagen.se

Nej till krig mot Irak!

Tal av Ulla Saether, ordf. i Lunds FN-förening, vid avslutningen av demonstrationen den 26 oktober.

Så står vi här igen. Och vi gör det för att vi är många som inser att krig inte är lösningen på vare sig terrorism eller för att befria det irakiska folket från misär, fattigdom och förtryck.

Under tre fantastiska dagar samlades tusentals människor här i Lund under mottot "En annan värld är möjlig" för att samtala om vad som behövs för att ett demokratiskt hållbart samhälle ska fungera. Debatterna var livligare, dialogerna många, optimismen stor. Hans Abrahamsson, fredsforskare vid Göteborgs universitet och en av Attac-rörelsens främsta ideologer påpekade hur mycket mer medvetna vi har blivit under de senaste decennierna – ett positivt resultat av globaliseringen. Vietnamkriget pågick i sju-åtta år innan det överhuvudtaget ifrågasattes eller debatterades i USA. I dag är vi många som protesterar mot USA:s hot mot Irak – ett land som lider av nära tolv års sanktioner, sanktioner som orsakat inte dess ledare men väl hela befolkningen svåra lidanden.

Självförsvar ja, men ...

Och vi är här för att vi är rädda för att hotet ska bli verklighet, vi är här för att vi vet att krig inte löser några konflikter, för att vi vet att kriget som USA leder mot terrorism endast leder till ökat hat mot USA och ännu fler terroristattacker som drabbar oskyldiga människor.

För ett år sedan var vi många som protesterade mot USA:s planer att bomba ut Usama bin Ladin ur Afghanistan. I två resolutioner slog FN snabbt fast USA:s rätt till självförsvar liksom medlemsstaternas skyldighet att vidta åtgärder mot terrorismen. FN:s medlemsstater sträckte snabbt ut sina händer för ett internationellt samarbete. Borta var kommentarer om USA:s överlägsna attityd. Att USA inte ratificerat en rad konventioner om t.ex. kvinnors och barns rättigheter liksom avtal om dödsstraffets avskaffande ifrågasattes inte som tidigare.

Bomberna föll över det redan så krigshärjade Afghanistan och många tusen civila fick sätta livet till. USA:s trupper är fortfarande kvar i Afghanistan. Var bin Ladin finns är det ingen som vet.

"Preventivt" krig

I år bävar vi igen och nu är det inför USA:s hot mot ännu ett fattigt land – Irak. Nu handlar det inte om självförsvar. Det handlar om ett s.k. preventivt krig mot ett land som man *antar* har massförstörelsevapen i stor skala. Riktigt säker är man inte, men för säkerhets skull alltså! Alldeles säker på att landets diktator Saddam Hussein är en ond man är man däremot. Själv är jag inte alls säker på att USA:s demokratiskt valde George Bush är en god man. Vad jag däremot är täm-

ligen säker på är att det handlar mer om olja och om pengar än om ideal och moral.

Ett krig mot Irak är ett hot inte bara mot Irak utan också mot världsfreden. Det är dessutom ett hot mot FN – ett FN som vi ju alla vet inte är starkare än sina medlemsstater, ett FN som är beroende av medlemmarnas vilja att verka för det som är FN:s mål: fred och en rättvis fördelning av resurserna, en värld där alla får tillgång till mat och vatten och till vad vi i den rika världen tar som självklart för ett värdigt liv.

Sanktionerna mot Irak har visat sig vara förödande för landet, och barnen är sanktionernas största offer. Från att ha varit ett väl fungerande samhälle har Irak blivit ett land som kan jämföras med Afrikas fattigaste länder. Vid ett seminarium i Lunds FN-förening regi våren 2001 sa Kadhim Almuqdadadi, läkare och forskare i barnmedicin, att nära två miljoner iraker har dött, ungefär hälften barn. Över tio miljoner iraker svälter och lider av undernäring, miljoner barn är undernärda och sjuka. Rapporter från Röda Korset, från FN:s humanitära organ och Middle East Watch beskriver ett sönderfallande irakiskt samhälle. Ett samhälle där enbart hälften av alla stadsbor får rent dricksvatten, där skolor, sjukhus och hälsovårdscentraler inte underhålls eller repareras. Där människor blivit beroende av statliga hjälpprogram, dvs. att regimen delar ut baslivsmedel, ett land där människor lever och behandlas som i ett stort fängelse. De ekonomiska sanktionerna mot Irak har skördat fler dödsoffer än de kärnvapen, biologiska och kemiska vapen som har använts under historien.

Paradox

Det är en paradox att världens enda stormakt med världens största innehav av massförstörelsevapen anger som skäl för att starta ett krig att man rädes Iraks innehav av massförstörelsevapen och att man vill se en annan regim i landet. Vi är i dag många som skulle vilja se en annan regim i USA. Vi skulle vilja se ett USA som inser att det finns andra sätt att lösa konflikter än med vapen.

Det är en paradox att USA och Storbritannien, de som försåg Irak med vapen och ivrigt hejade på den nye presidenten Saddam Hussein i dag är de viktigaste förespråkarna för fortsatta sanktioner.

Det är en paradox att president Bush är orolig för att Irak håller på att utveckla vapen där man använder utarmat uran. Det är ju just det utarmade uranet som USA använde i bomberna under Kuwaitkriget som anses vara orsaken till det stora antalet barn som föds med grava genetiska skador – skador som aldrig tidigare har skådats.

Saddam Hussein är en diktator och förbrytare. men det är inte han som bestraffas för sina förbrytelser

utan det irakiska folket. Effekten av sanktionerna och bombningarna mot Irak har i praktiken blivit ett brott mot mänskliga rättigheter. Dennis Halliday, Hans von Sponick och Jutta Burghardt är tre höga FN-tjänstemän som lämnat sina poster i protest mot sanktionerna. Sanktionerna har inte lyckats och vi måste finna andra metoder. Vad Irak behöver är normal handel och normalt utbyte av kunskap och teknologi.

Gott sällskap

Vi är inte ensamma om att kraftigt protestera mot USA:s hot mot Irak. Vi är i gott sällskap med många tusen människor, i hela världen. Även i USA höjs många och starka röster mot ett nytt krig mot Irak – röster som förhoppningsvis ska få den skjutglade presidenten i världens mäktigaste land att ta reson. Vi kräver att sanktionerna upphör och att Sveriges regering säger ett klart nej till USA:s planerade invasion och ockupation av Irak.

Vi har nyligen firat FN-dagen. Tage Danielsson, som vi är många som saknar, hade på FN-dagen 1982 följande råd till ett nyfött barn angående i vilken ordning det bör skaffa sig sina övertygelser:

Innan du blir kapitalist, kommunist, monetarist, anarkist, marxist, fascist, terrorist, imperialist, socialist, syndikalist, eller rentav folkpartist måste lilla du förstå att så snart som du kan gå bör du stultande gå med i det världsparti för fred som går före allting annat. Alla -ismer där vi stannat är sekunda, inte störst. Freden måste komma först. Gör den inte det, min vän kommer inget efter den.

Det kan nämnas att fredsdemonstrationen samlade cirka 250 deltagare och genomfördes trots hållande regn, även om blåsmusiken fick hålla sej stilla under tak.

En resolution antogs enhälligt, men den är alltför lång att återge här.

En insändarskribent i Sydsvenskan klagade efteråt över att det hade skanderats INTERNATIONELL SOLIDARITET, ARBETARKLASSENS KAMPENHET i taget. Kritiken är befogad. Demonstrationen var en bred samling, just för att bidra till att förhindra ett krig mot Irak, och då bör man undvika paroller som kan uppfattas som sektaristiska. Dagens vänster har not en del att lära av kommunisternas folkfrontsarbete på 1930-talet.

För övrigt är det aktuella slagordet trotskistiskt. Men det ligger bra i munnen. Det borde hittas på nya bra slagord, men kreativiteten är inte så stor i den nyaste vänstergenerationen.

USE och USA m.m.

Jag tror vi är många som fortfarande har kvar intrycken från Skåne Social Forum för snart fjorton dagar sedan. Det var roligt att se denna blandning av organisationer och människor som alla i någon mening står till vänster. Här samsades räre med SSU-are likt vargarna med fåren i en osekeristisk blandning som jag inte mött på länge. Mina tankar gick till åren i mitten på 60-talet, med U-gruppen i Lund som den stora samlingspunkten där folk gick in som folkpartister och några veckor senare kom ut som revolutionärer. Ja, jag överdriver kanske lite, men visst är det spännande vad som händer. Ska Irak bli för en ny generation vad Vietnam var för en tidigare?

USE

När detta skrivs har startskottet gått för just EMU-omröstningen. Socialdemokratiska partistyrelsen har slutfört diskussionerna med LO och överlämnar en fyrsidig text. Maskineriet börjar gå i gång: partiöverläggningar ska bestämma om tidpunkt, kampanjorganisationerna dras igång etc. Så nu vet vi vad vi har att syssla med det närmsta året. Det blir ingen tebjudning: far kommer att ställas mot son, partivän mot partivän, man mot hustru. Vi vet, vi har varit med förr.

Det intressanta med dokumentet är att det talar helt i ekonomiska termer. Villkoren som en gång ställdes upp är uppfyllda: det blir ingen katastrof att gå med. Nej, det tror man gärna, men det är som bekant också så att de ekonomiska fördelarna är mätliga – ekonomerna verkar att vara jämnt delade för och emot.

Men EMU är ju inte främst ett ekonomiskt projekt utan ett politiskt och det är häpnadsväckande att man anser sig kunna tiga med det. Det faller sig så att samma eftermiddag framläggs förslaget om EU:s framtid. EU föreslås bli Europas Förenta Stater, benämnt USE. och en EU-president väljs på fem år. Det är det nya förslaget till ny grundlag för unionen.

Själv har jag väl känt en viss vacklan de senaste veckorna: det kanske behövs en europeisk motvikt till USA. Men ska jag övertygas så vill jag se också se en sådan europeisk självständighet och det har jag inte gjort hittills. EU hittills har verkat vara Nato i ny kapprock.

Favoritstaden

Jag har blivit tillfrågad om vilken som är min favoritstad i Skåne. Ja, Lund har ju sina sidor och som gammal helsingborgare har man ju vissa känslor, låt vara blandade. Många kanske tror att jag gillar Eslöv bäst. Men nej, det är Landskrona.

Hav och luft och egna öar, vilken annan skånsk stad har det. En gammal militärstad, med en kaserngård i centrum, ett fantastiskt slott och en hel 1700-talsstad i ett vackert ruttmönster av kvarter. Berömda

män och kvinnor, gata efter gata av väl bibehållen 1800-talsbebyggelse. Och till detta Skånes mest utpräglade industristad!

Jag var där något dygn i den gångna veckan, och passade på att gå på museet, ett av de finaste i landet enligt min mening. I Landskrona kan man se på arkitektur av både Arne Jacobsen och Ralph Erskine, men Hårleman slår dem. Landskrona museum ligger i en gammal kasern ritad av Carl Hårleman (han skapade Övedskloster) som också ritat den vackra Sophia Albertinakyrkan nere vid hamnen. Just nu pågår en fantastisk foto-utställning med arkiven från en amerikansk småstadsfotograf, en utställning hyllar arbetets Landskrona, Enoch Thulins flygplan finns på plats, mässingsinstrument-samlingen från instrumentfabriken kan beundras och som inte allt detta var nog finns det en utmärkt servering.

Jag förstär inte varför inte folk oavbrutet besöker denna vackra och märkliga stad.

Lucifer

HBT

står för homosexuella, bisexuella och transpersoner. Trans- står varken för en sexualitet eller en identitet. Transpersoner är ett samlingsnamn för människor vars livssituation och identitet kan skilja sig radikalt från varandra: transsexuella, transvestiter, transgenderister och andra som på något sätt själva vill definiera sin köns-tillhörighet som någon annan än den "fastställda",

förklaras det i en aktuell vänstermotion till kommunfullmäktige i Lund. I motionen refereras vilken svårighet unga människor som upptäcker att de hör hemma i någon HBT-grupp har att "komma ut", det vill säga få sin läggning etc. erkänd av sin familj, sin omgivning och sin kultur. Svårigheten leder ofta till självmordsförsök och även till fullbordat självmord.

Därför är det en plikt för samhället att bistå dessa ungdomar. De åtgärder som görs idag inom ramen för skolans ordinarie undervisning i sex och samlevnad är tyvärr otillräckliga.

Vänstern och Region Skåne

"Det gick hett till när vänsterpartiet i Skåne höll höstkonferens nu i helgen och skulle utse ett antal funktionärer och representanter i Region Skåne. Känslorna var upprörda efteråt, inte minst i Lundadelegationen och nog alla mest hos Vilmer Andersen från Malmö. Han petades från posten som partiets regionråd som han innehått i fyra år. Andersen har varit alltför mjuk mot socialdemokraterna, menade kritikerna, medan hans försvarare betonade att en mödosamt insamlad kunskap om framför allt vårdfrågorna nu går förlorad för v-gruppen. Nytt regionråd blir en annan vänsterpartist från Malmö, Anton Flink, som erkänner att han inte vet något om vården men så mycket mer om klasskampen."

Av uppenbara skäl kan vi inte vara säkra på att detta VB-citat från oktober 2006 är helt rätt återgivet, men det bär sannolikhetens prägel. Även om det är möjligt att Vilmer Andersen, som har kallats "mannen utan egenskaper", lyckas trixa sej fram till ett nytt förtroende sedan de kommande fyra åren har gått.

Dejá vu

Ett sätt att få veta något om framtiden är ju att se på historien, analysera utvecklingen och dra paralleller. Parallellerna med vad som hände för fyra år sen är rätt givna.

Då kandiderade Rolf L. Nilson från Lund till den nya posten som v-regionråd. Han hade varit politisk sekreterare på v-landstinget under den föregående valperioden men dessförinnan riksdagsledamot i sex år. Hans erfarenheter som politiker och förhandlare var betydande, han var en skarp debattör och hans ord uppmärksammades även utanför partiet. Han gjorde goda insatser som VB-redaktör, samtidigt som han hade en indolent sida som redade en del av oss som jobbade ihop med honom.

Det var dock inte detta som anfördes mot Nilson av motstän-

darna utan just hans vilja till samarbete med socialdemokraterna och miljöpartiet. En stor stridsfråga hade varit lasarettet i Simrishamn. Skåne hade haft hela tio sjukhus med akutmottagning och det var en alldeles för stor kostym i ett ytmässigt litet landskap när ekonomin kärvade. Men simrishamnarna samlades på torget, bankade på kastruller och krävde att få ha sitt sjukhus kvar, och naturligtvis ställde de lokala vänsterpartisterna upp när Folket var i rörelse. Det låg Rolf i fatet att han hade ställt upp på en nedväxling av verksamheten i Simrishamn.

Men viktigare för hans fall var hans EU-positiva inställning. Nu har inte Region Skåne med EU att göra annat än högst marginellt, och Rolf hade som riksdagsledamot visat att han väl kunde hålla i sär partiets linje och sin egen åsikt. Men det hjälpte inte. Särskilt som EU-inställningen hade samband med en allmänt pragmatisk linje som kom på kant med de nyrevolutionära stämningar som frodades inte minst bland de unga i Malmö.

En talesman för dem var "Duglige Daniel" Sestrajic som samtidigt ledde distriktets valberedning. Hans kandidat Ann-Mari

Det är viktigt att ge förebilder och avdramatisera HBT och det är en viktig hjälp för den enskilde att bli medveten om sina känslor och kunna identifiera känslorna som "homosexuella", vilket annars inte är lätt i ett samhälle där heterosexualliteten är den absoluta normen, säger motionen vidare, och pekar på de särskilda svårigheter som möter unga invandrare ur kulturer där heterosexualliteten är en ännu hårdare norm.

"Viktigast är naturligtvis insatser riktade för att stödja individens 'komma ut'-process och eftersom hon/han lever i ett samhälle där inte förtrycket utan snarare den totala utslutningen av HBT är det stora problemet så måste samhället göra sitt yttersta för att kompensera detta", säger motionen. Den uttynnar i ett krav om ett kommunalt handlingsprogram för att tillgose den nämnda kraven.

Vi kan påminna om att vänstern numera är det parti som enligt HBT-grupperna bäst tar tillvara deras intressen. Inte minst har stora insatser gjorts av riksdagsledamot Tasso Stafilides från Helsingborg.

Campbell blev regionråd. Rolf ratades även som politisk sekreterare och ersattes betecknande nog med en simrishamnare, Anders Arenhag.

Förakt och förakt

Sestrajic fanns i valberedningen även denna gång. Nu dög emellertid inte vare sej Campbell eller Arenhag längre. Cambell hade till exempel gått så långt i sin realpolitik att hon i en överenskommelse med socialdemokraterna accepterat Citytunneln framför ett yttre godsspår runt Malmö. Men ännu mer än 1998 handlade det i år om samma allmänpolitiska stridslinjer som kom till uttryck i den misslyckade petningen av Karin Svensson Smith. De unga arga i Malmö, som är många och vilkas röster därför väger tungt, är nu ännu argare.

– Jag har hört sägas att Anders Arenhag har uttalat sej föraktfullt om ungdomar, och därför kan jag inte rösta på honom, deklarerade unga Lundaombudet Nela Porobic, trots att medlemsmötet i Lund förespråkade Arenhag. Det finns visserligen en del ungvänstrare som förtjänar vårt förakt men jag tror inte att Anders har uttryckt något sådant, det är inte hans stil.

I stället hjälpte Nela till att rösta fram en politisk sekreterare som uttalat sej föraktfullt om homosexuella.

Inga starka avtryck (v)

Vänsterpartiet får nu två tjänster som politisk sekreterare mot förut en. Det är naturligtvis en förhandlingsframgång. När det gäller majoritetspolitikens innehåll var framgången mer begränsad, om man så får säga.

Forts. på sid. 4.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften, (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv. utgivare: Ola Hagring** Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Gossen Ruda har ordet!

Har nog rekord i VB-nobbar. 13 debattartiklar av olika längd under ett år. Vilket är samtliga. Närmast kom jag med Charlotte. Med en tredjedels artikel i ett redan fullt nr. Har dock fått in tre kåserier, Vilket red:a Rune och Gunnar tackas för!

Av hämnd har tre nr "Vänstriga Gräsrotter" getts ut. Utan tillstånd. Men bara artister i opasande filmgenrer utesluts numera. Så väl riskfritt. Urval planeras även på nätet av opassande texter. Kan man få baks sina 10+ floppar?

Jaha. Vill veta vad Cecilia W. reagerade på i nr 26. Har inget emot att ombudsfolk ger luft åt åsikter. Vilket dom ju har ändå. Sen, inpasset från Nilla om Nova Lund på mötet 10:e oktober, riktades det mot CW? Orsaken?

Sen, via prat i pausen med en ledande schymanit samt ur SDS, framgick planer på misstroende, efter valet. Mötet 10:e okt blev dock som julafton 1915 (?) på västfronten. Får man veta hur befälet på ömse sidor tänkte? Undrar om en v-korpral i löpgraven på engelska sidan (v-korpral ...)

Ur en insändare till SDS: "Då kan man pusta ut. KSS:s plats i riksdagen är säkrad. Hon slapp den granskning av fögderiet som annars skulle ägt rum. En seriös sådan, alltså. På ett sätt hade en seger för Philip Maughan varit intressant. Vad han skulle gjort av posten. Samt den sydsvenska partigren, som i honom har en talesman. Men nu slipper i varje fall ombudsfolket på Vp Skånes distriktsexp. sträckleverera manus, för uppläsning i riksdagens talarstol. Alltid nåt!"

Jörgen L.

PS Häng i dörren-samtal med ledande UB-kamrat angav, att kampanjen mot Karin startade som ett spontant ruralt uppror, från valkretsens sydöstra utkanter. Bilpolitiken stod i centrum. Samt lite anti-Lund i allmänhet. Skånes 08-or ... Stämmer rätt bra med vad som framgått. Och en Malmö-attack skulle nog uppvisat bättre tanke och genomförande. Förnyare gissar tydligen friskt, om mot-sidan. Mera Stilla Nat!

Lund – en giftfri miljö?

Denna skrivelse till Kommunstyrelsen kan även betraktas som ett inlägg i diskussionen om principöverenskommelsen mellan de rödgröna majoritetspartierna i Lund, där det trots mp:s medverkan inte står något om gifter.

2001 beslutade Sveriges riksdag om en ny kemikaliestrategi. Denna strategi hör i hop med den övergripande ambitionen att till nästa generation överlämna ett land där de avgörande miljöproblemen är lösta och utvecklingen således blivit hållbar utifrån ett ekologiskt perspektiv. Utvecklingen är hållbar enligt regeringens definition när de femton (varav en giftfri miljö är ett) miljövalitetsmålen är uppfyllda.

Ny och större Agenda 21

Arbetet för att nå miljömålen är fördelat mellan olika sektorer och nivåer i den offentliga förvaltningen. I Skåne pågår sedan halvtannat år ett arbete med att utveckla åtgärdsstrategier för att nå den andel av miljömålen som är relevanta för vår region. De olika kommunerna ska också göra egna miljömålsprogram. I många kommuner blir det liksom i Lund en utvidgad och förnyad variant av Agenda 21-programmet. Miljönämnden och -förvaltningen har ett övergripande ansvar för att befolkningen inte utsätts för kemiska hälsorisker. Kommunfullmäktige har också ett

Politik är krig

På medlemsmötet 10 okt gjorde Rune en strålande insats för demokratiska nivån och stämningen i partiet. Han bekantgjorde nämligen att lokala styrelsemötena numera är öppna, för alla medlemmar. Som när slags (uppviglande?) allmän upplysning, till mötet.. Samt en muck till Henrik Smith, förstås.

Vi tackar. Återstår nu att annonsera styrelsemötena i VB. Med dagordning. Och om inga revolutionära ränksmidier ägt rum under träffningarna kan ju sånt av allmänt intresse refereras i VB. Är Cecilia akademins ständiga?

Tog en passant upp frågan om protokolls offentlighet i ett korridorsamtal för nåt år sen. Trodde att jag skulle bli ihjälslagen. En tungviktare ur styrelsen, en dåvarande VB-redaktör samt en parlamentariker med förflutet i ett annat parti blev alltmer hätska och uppjagade över min fråga. Sistnämnde var först på min sida. Men svängde, när vindens riktning stod klar.

Som princip-taliban har jag senare röstat fram aktuella herrar/damer, när de varit på fråga till pasande poster. Men har svårt glömma inblicken i hur det måtte känts i Moskva på 30-talet, ha åsikter på fel sida om makten. Rug-gigt.

Öppenhet, ja tack!

delansvar eftersom den beslutar om hur stora resurser Miljönämnden har till sitt förfogande.

Det som behöver göras är inte bara ett mer aktivt tillsynsarbete utan också ett förebyggande strategiskt arbete för att nå de beslutade målen. I riksdagsbeslutet preciseras Giftfri miljö till att innebära:

- Halter av ämnen som förekommer naturligt i miljön är nära bakgrunds-nivåerna.
- Halterna av naturfrämmande ämnen i miljön ska vara nära noll.
- Den sammanlagda exponeringen i arbetsmiljö, yttre miljö och inomhusmiljö för särskilt farliga ämnen är nära noll och för övriga kemiska ämnen inte skadlig för människor.
- Förorenade områden är undersökta och vid behov åtgärdade.

Konsekvensen av ovanstående för Lunds kommun blir bl.a. att det behöver göras strategiska program för utfasning av exempelvis bekämpningsmedel, inledningsvis vid vattentäkter. Något sådant finns det inte idag trots att man vet att bekämpningsmedelsanvändningen på den omgivande jordbruksmarken är hög.

Det är önskvärt med ett närmare samarbete med Kemacentrum och andra delar av Lunds universitet samt LTH. Universitetets totala verksamhet är inte obetydlig när det gäller kemikaliehantering. Det finns ett stort behov av systematiskt förebyggande kemikaliearbete.

Bättre kompetens!

Kommunens upphandlingsenhet måste få kontinuerlig kompetensförsörjning vad gäller kemiska hälso- och miljörisker för att upphandlingarna ska underlätta för uppfyllande av ovanstående mål. I dag är kompetensförsörjningen endast sporadiskt förekommande.

Förorenad mark måste karteras och åtgärdsplaner behöver upprättas. Många andra kommuner har satt igång med detta men inte Lund.

För att klara av de ovan beskrivna arbetsuppgifterna krävs:

- att det tillförs resurser motsvarande minst en heltidstjänst på miljöförvaltningen
- att det för kemikaliearbetet upprättas en plan både vad gäller förebyggande arbete och tillsyn
- att kemikaliearbetet får en ökad prioritet i förhållande till andra arbetsuppgifter

Mats Bohgard

ledamot (v) i miljönämnden
Karin Svensson Smith
riksdagsledamot (v), suppleant
i miljö- och jordbruksutskottet

Region Skåne

Forts. från sid. 3.

Distriktets årskonferens i våras antog ett kaxigt uttalande som gick ut på att vänsterpartiet efter valet skulle liera sej med det parti som gav störst stöd åt dess program. Uttalandet hade formulerats av Vilmer Andersen, vilket fick mej att undra över hans politiska omdöme, och av Britta Berg, om vars omdöme jag hade en klar bild sen tidigare. Men enligt rapporter var det inte riktigt så som eftervals-förhandlingarna i regionen gick till. Och ser man till den frysida partiöverenskommelse mellan mp, s och v som föreligger så är vänsterpartiets avtryck i den inte särskilt starka. Alla de vackra orden om folkhälsa, jämställdhet och integration fanns ju även i socialdemokraternas valprogram. Omen av partiets hjärtefrågor står det: "De försök med arbetstidsförkortning som finns ska utvärderas och erfarenheterna ska ligga till grund för ett fortsatt arbete." Inget mer.

Men det är förstas verkligheten som styr. Det är svårt att hitta både pengar och personal till reformer som innebär kortare arbetstid med minst bibehållen lön. Denna verklighet kommer naturligtvis att tvinga sej på även Vilmer Andersen – och öppna honom för kritik om fyra år.

Gunnar Sandin

PS Det står i partiöverenskommelsen att "Skåne ska växa ... i ekologiskt hänseende". Det låter lite märkligt. Men den språkliga putsen blir inte alltid så god i snabbt formulerade och framförhandlade tester – se VB nr 30 om motsvarande dokument i Lunds kommun.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson och Gunnar Sandin. Nästa redaktör Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna i form av Worddokument (.doc), RTF eller ren text på 3,5" diskett. Bifoga helst pappersutskrift. Enklare är att skicka e-post till

vbladet.lund@passagen.se
Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokumentet i format enligt ovan som bilaga.
Telefon till redaktörerna:
Gunnar Sandin 13 58 99
Charlotte Wikander (tj) 13 96 26
Vid utebliven tidning ring
Cecilia Wadenbäck 13 82 13.
Årsprenumeration 300 kr till pg 17459-9. Se dock sidan 1!